

[Anders Andersen.]

om det er afgiftsforslag, der alene rammer forbruget, eller det er afgiftsforslag, der også rammer produktion og beskæftigelse. Det er dér, venstre skelner imellem, hvad der i den givne situation er rimeligt og nødvendigt, og hvad vi i den givne situation må tage afstand fra. Vi har som sagt aldrig afvist behovet for en styrkelse af finanspolitikken, men vi har ønsket, at den skulle ske på en anden måde end den, som regeringen nu får gennemført. Vi har ønsket, at den skulle være sammensat af andre elementer. Vi har jo i vores udtalelser her i sommer også erkendt, at der nødvendigvis måtte indgå afgifter i disse elementer, men vi har også peget på, at ved at gennemføre større besparelser, ved at gennemføre færre udgiftslove kunne vi få den samme stramning af finanspolitikken ved at gennemføre færre afgiftsforslag, og det er denne sammenhæng og denne helhed, som vi lægger megen vægt på. Vi lægger nemlig megen vægt på at nå frem til det mål, som jeg tror vi alle sammen har: at vi ved at styrke eksportmulighederne styrker beskæftigelsen og derigennem opnår det gunstigste resultat med hensyn til at nedsette underskuddet på vores betalingsbalance.

Ud fra disse betragtninger er det rigtigt, som hr. Kampmann sagde, at vi har accepteret lovforslagene nr. 265, 266, og 267. Det er lovforslag, der sammenlagt efter de oplysninger, som skatte- og afgiftsministeren har givet os, giver staten — det giver måske ikke så meget lige i starten, for der er nok købt lidt på forhånd — men efter de oplysninger, vi har fået, skulle det give et provenu på 1,8 mia kr., og sammenholder man disse 1,8 mia kr. med de øvrige ting, jeg har nævnt om besparelser og mindre udgifter, vil man i hvert fald opnå den samme stramning på finansloven, og man vil opnå bedre virkninger på betalingsbalancesiden end efter det, der nu gennemføres.

Vi vender os imod afgiften på sukker. Man kan sige, at det også er en ren forbrugsafgift, men når vi vender os imod afgiften på sukker, skyldes det forskellige forhold. Der er de rent administrative. Jeg ved, at de administrative problemer ved en sukkerafgift er meget betydelige. Vi vender os imod den, fordi den på den måde, den er udformet, vil betyde en konkurrenceforvrid-

ning over for adskillige erhvervsdrivende, som på den ene eller på den anden måde må bære afgiftsbelastningen uden at kunne få den refunderet. Vi har fået oplyst, at det drejer sig om 10.000-12.000 mindre, selvstændige virksomheder, der rammes på denne måde. Men vi vender os også imod den, fordi vi i og for sig synes, det virker lidt urimeligt, at den husmoder, der hidtil har været vant til at sylte sine egne bær og sine egne frugter, fra i morgen vil kunne konstatere, at det ikke mere vil kunne betale sig. Det vil være billigere at lade disse frugter sidde på buskene eller i træerne, eller hvor de nu sidder, og gå hen til købmanden og købe forarbejdede varer, der er lavet på afgiftsfrit sukker.

Er det ikke en urimelig holdning over for titusinder af danske husmødre, der hver på sin måde har udnyttet de værdier, der findes i deres haver? Jeg spørger, for jeg synes, man ligesom har tilsidesat det hensyn, der på dette område kunne peges på i den sammenhæng. Jeg synes ikke, det er rimeligt. Jeg synes heller ikke, det er fornuftigt. Jeg tror heller ikke, skatte- og afgiftsministeren vil kunne påstå, at det er valutabesparende at gennemføre en sådan afgift. Og selv om den ikke direkte har erhvervsmæssige konsekvenser, har den andre konsekvenser, som vi fra venstres side vender os imod.

Selv om vi ikke i dag behandler den afgift på råenergi, som jeg har forstået vi senere vil blive præsenteret for, vil jeg alligevel ikke undlade at nævne, at vi fra venstres side vil vende os imod denne afgiftsform, man her peger på. Det vil efter de oplysninger, vi har fået i udvalget, betyde en afgiftsbelastning for erhvervslivet på 550 mill. kr. Det vil efter de oplysninger, vi har fået, betyde en indvirkning på pristallet og på prisudviklingen, medmindre man griber ind og ændrer den nuværende form for pristalsberegning. Det har vi ikke hørt noget om at man vil gøre. Jeg synes, det skal nævnes her.

De andre afgifter, som vi vender os imod, er benzinafgiften, vægtafgiften, indregistreringsafgiften, udligningsafgiften for dieselvogne og forhøjelsen af stempelafgiften.

På baggrund af de oplysninger, vi også har fået i udvalget, må vi skønne, at den samlede merudgift ved energiafgiften og de sidstnævnte afgifter, jeg har nævnt, vil